TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. liepos 29 d.*

Byloje C-214/09 P

dėl 2009 m. birželio 12 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Anheuser-Busch Inc., įsteigta Sent Luisas, Misūris (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų V. von Bomhard ir B. Goebel,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

Budějovický Budvar, národní podnik, įsteigtai Česke Budejovicuose (Čekijos Respublika), atstovaujamai advokato K. Čermák,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. gegužės 11 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniame skunde *Anheuser-Busch Inc.* (toliau – *Anheuser-Busch*) prašo panaikinti 2009 m. kovo 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Anheuser-Busch prieš VRDT – Budějovický Budvar (BUDWEISER)* (T-191/07, Rink. p. II-691, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2007 m. kovo 20 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 299/2006-2, toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo atsisakyta įregistruoti žodinį prekių ženklą BUDWEISER patenkinus *Budějovický Budvar, národní podnik* (toliau – *Budvar*) dėl jo pateiktą protestą, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 40/94

2 Pagrindinei bylai taikomo 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris vėliau panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), 8 straipsnio „Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai“ 1 dalyje nustatyta:

„Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

a) jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui, o prekės ar paslaugos, kurioms prašoma jį įregistruoti, yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas;

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.“

3 Pagal Reglamento Nr. 40/94 15 straipsnį „Bendrijos prekių ženklų naudojimas“:

„1. Jeigu per penkerius metus nuo įregistravimo savininkas nepradėjo iš tikrųjų naudoti Bendrijos prekių ženklo Bendrijoje juo žymėdamas prekes arba paslaugas, kurioms jis buvo įregistruotas, arba jeigu ženklas nebuvo naudojamas penkerius metus iš eilės, Bendrijos prekių ženklui taikomos šiame reglamente numatytos sankcijos, išskyrus atvejus, kai ženklas nebuvo naudojamas dėl rimtų priežasčių.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį naudojimas taip pat yra:

a) Bendrijos prekių ženklo naudojimas tokia forma, kurios skiriasi elementai, jeigu jie nepakeičia išskirtinio ženklo pobūdžio, kuris buvo ženklo įregistravimo metu;

<…>“

4 Minėto reglamento 42 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. Jis nelaikomas tinkamai paduotu, kol nesumokami mokesčiai už protesto padavimą. Per [VRDT] nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.

5 Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 1–3 dalyse nurodyta:

„1. Nagrinėdama protestą, [VRDT] tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per jos nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.

2. Pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymus, kad penkerius metus iki paraiškos Bendrijos prekių ženklui paskelbimo ankstesnis Bendrijos prekių ženklas Bendrijoje iš tikrųjų buvo

naudojamas žymint prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, ir kurias savininkas mini pagrįsdamas protestą, arba kad buvo rimtų priežasčių ženklo nenaudoti, jeigu tą dieną ankstesnis Bendrijos prekių ženklas yra buvęs registruotas ne mažiau kaip penkerius metus. Nepateikus tai patvirtinančių įrodymų, protestas atmetamas. Jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas žymint tiktai dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, nagrinėjant protestą prekių ženklas laikomas įregistruotu tiktai tai prekių ar paslaugų daliai.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems nacionaliniams prekių ženklams naudojimą valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas, pakeičiant naudojimu Bendrijoje."

6 Reglamento Nr. 40/94 IX dalies, kurioje išdėstytos procedūros nuostatos, 1 skyriuje „Bendrosios nuostatos" yra 74 straipsnis „Faktų nagrinėjimas [VRDT] iniciatyva", kuriame nustatyta:

„1. Procedūrų metu [VRDT] faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. [VRDT] gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku."

7 Pagal minėto reglamento 76 straipsnio 1 dalį:

„Kiekviename [VRDT] nagrinėjime įrodymų pateikimo ir gavimo priemonės yra:

a) šalių paaiškinimai;

b) prašymai pateikti informaciją;

c) dokumentų ir įrodymų pateikimas;

d) liudytojų parodymai;

e) ekspertų nuomonės;

f) pareiškimai, padaryti raštu prisiekus ar iškilmingai patvirtinus, arba turintys panašią galią pagal tos valstybės, kurioje pareiškimas padaromas, įstatymus.“

1995 m. Įgyvendinimo reglamentas

8 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189, toliau – 1995 m. Įgyvendinimo reglamentas), 16 taisyklėje nustatyta:

„1. Kiekviename protesto pranešime gali būti išsamiai išdėstomi protestą remiantys faktai, įrodymai bei argumentai ir pridedami atitinkami juos patvirtinantys dokumentai.

2. Jei protestas grindžiamas ankstesniu ženklu, kuris nėra Bendrijos prekės ženklas, prie protesto pranešimo turėtų būti pridėti ankstesnio ženklo registracijos arba paraiškos padavimo įrodymai, pavyzdžiui, registracijos pažymėjimas. <...>

3. Šios taisyklės 1 dalyje nurodyti faktai, įrodymai ir argumentai bei kiti juos patvirtinantys dokumentai ir 2 dalyje nurodyti įrodymai, jei jie nepateikiami kartu su protesto pranešimu arba vėliau, gali būti pateikti pradėjus protestavimo procesinius veiksmus [VRDT] pagal 20 taisyklės 2 dalį nurodytu terminu."

9 Pagal 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 2 dalį:

„Jei protesto pranešime nėra išvardytų faktų, įrodymų ir argumentų, nurodytų 16 taisyklės 1 ir 2 dalyse, [VRDT] paragina protestą reiškiančią šalį per [VRDT] nustatytą terminą juos pateikti. Apie visus protestą reiškiančios šalies pateiktus duomenis pranešama ženklo pareiškėjui, kuriam per [VRDT] nustatytą terminą suteikiama galimybė pateikti atsakymą."

10 1995 m. Įgyvendinimo reglamentas buvo iš dalies pakeistas 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4, toliau – 2005 m. Įgyvendinimo reglamentas), kuris įsigaliojo 2005 m. liepos 25 dieną.

11 2005 m. Įgyvendinimo reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei remiantis 17 taisykle nustatoma, kad protestas yra priimtinas, [VRDT] nusiunčia šalims pranešimą, informuodama jas apie tai, kad su protestu susiję procesiniai veiksmai pradedami praėjus dviem mėnesiams nuo pranešimo gavimo. Šis laikas gali būti pratęstas iki 24 mėnesių (iš viso), jei prašymus jį pratęsti abi šalys pateikia, kai šis dar nepasibaigęs."

12 2005 m. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklėje numatyta:

„1. [VRDT] suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri pagal 18 taisyklės 1 dalį laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumentus [pateikia įrodymą] apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, taip pat įrodymą, pagrindžiantį jo įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas, – jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:

<…>

ii) jei prekių ženklas įregistruotas, – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratęsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;

<…>

4. [VRDT] neatsižvelgia į rašytinę informaciją, dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per [VRDT] nustatytą laiką.“

Ginčo aplinkybės

13 Pirmosios instancijos teismui pateiktas nagrinėti bylos aplinkybes, kurios išdėstytos skundžiamame sprendime, galima glaustai apibūdinti taip.

14 1996 m. balandžio 1 d. *Anheuser-Busch* paprašė VRDT kaip Bendrijos prekių ženklą įregistruoti žodinį žymenį „budweiser“ prekėms, kurios priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 32 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Alus, elis, porteris, alkoholiniai ir nealkoholiniai gėrimai su salyklu“.

15 1999 m. rugsėjo 28 d. *Budvar* pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos ir dėl visų atitinkamų prekių, pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktus remdamasi visų pirma trimis prekių ženklais, t. y.:

— žodiniu tarptautiniu prekių ženklu BUDWEISER (R 238 203) (toliau – prekių ženklas R 238 203), įregistruotu „visų rūšių alui“, apsaugotu Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse ir Italijoje,

— vaizdiniu tarptautiniu prekių ženklu, kuriame yra žodžiai „Budweiser Budvar“ (Nr. 674 530) (toliau – prekių ženklas Nr. 674 530), įregistruotu „salyklui“ ir „alui“, apsaugotu Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje, ir

— vaizdiniu tarptautiniu prekių ženklu, kuriame yra žodžiai „Budweiser Budvar“ (Nr. 614 536) (toliau – prekių ženklas Nr. 614 536), įregistruotu „alui“, apsaugotu Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje.

16 Antra, pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį *Budvar* rėmėsi keliomis kilmės vietos nuorodomis, kuriose yra žodis „budweiser“.

17 VRDT iš pradžių nustatė terminą, kuris baigėsi 2000 m. birželio 24 d. ir per kurį *Budvar* turėjo pateikti protestą pagrindžiančių faktų, įrodymų ir argumentų. Paskui šis terminas buvo pratęstas iki 2002 m. vasario 26 d. (imtinai). Visus dokumentus, kuriuos šiam tikslui *Budvar* atsiuntė faksu, VRDT gavo 2002 m. vasario 27 dieną.

18 Pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis 2002 m. liepos 8 d. *Anheuser-Busch* pareikalavo, kad *Budvar* pateiktų įrodymų, jog prekių ženklai, kuriais ji grindė protestą, iš tikrųjų buvo naudojami.

19 Į šį reikalavimą *Budvar* atsakė 2002 m. lapkričio 8 d. laišku, o šiam tikslui 2002 m. rugsėjo 10 d. laiške VRDT nustatytas terminas baigėsi 2002 m. lapkričio 11 dieną.

20 Minėtame laiške *Budvar* pateikė aiškią nuorodą į 2002 m. vasario 27 d. VRDT gautus dokumentus, skirtus įrodyti, kad kilmės vietos nuorodos, kuriose yra žodis „budweiser“, naudojamos, ir nurodė, kad šie dokumentai taikomi, be kita ko, prekių ženklui R 238 203.

21 VRDT protestų skyriuje *Budvar* savo 2004 m. sausio 21 d. pastabų priede pateikė ir Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) išduotą dokumentą, patvirtinantį, kad 2000 m. gruodžio 5 d. prekių ženklo R 238 203 registracijos galiojimas buvo pratęstas (toliau – pratęsimo pažymėjimas).

22 2004 m. sausio 10 d. pirmuoju sprendimu Protestų skyrius patenkino *Budvar* pateiktą protestą, iš esmės nuspręsdamas, kad Austrijoje ir Prancūzijoje yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir prekių ženklą Nr. 674 530.

23 2005 m. liepos 11 d. Sprendimu VRDT antroji apeliacinė taryba patenkino *Anheuser-Busch* apeliaciją dėl 2004 m. birželio 10 d. Sprendimo, motyvuodama tuo, kad prekių ženklas Nr. 674 530 saugomas dviejose nurodytose valstybėse narėse tik po to, kai buvo pateikta atitinkamo Bendrijos prekių ženklo paraiška, ir grąžino bylą Protestų skyriui.

24 2005 m. gruodžio 22 d. antruoju sprendimu Protestų skyrius vėl patenkino *Budvar* pateiktą protestą. Manydamas, jog įrodymų, kad prekių ženklas R 238 203 naudojamas, nepakanka, jis nagrinėjo tik prekių ženklą Nr. 614 536 ir šiuo klausimu nusprendė atsižvelgti į *Budvar* pateiktus jos protestą pagrindžiančius dokumentus. Išvadoje Protestų skyrius iš esmės nusprendė, kad yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir minėtą ankstesnį prekių ženklą Vokietijoje, Austrijoje, Beniliukse, Prancūzijoje ir Italijoje.

25 Ginčijamu sprendimu VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė *Anheuser-Busch* apeliaciją dėl 2005 m. gruodžio 22 d. Sprendimo.

26 Priešingai nei Protestų skyrius, ji nusprendė, kad galima atsižvelgti į prekių ženklą R 238 203, ir, remdamasi *Budvar* pateiktais dokumentais, padarė išvadą, jog įrodyta, kad šis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas.

27 Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad dėl prekių „alus, elis, porteris, alkoholiniai gėrimai su salyklu“ galima patenkinti protestą remiantis Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a punktu ir kad dėl likusių prekių („nealkoholiniai gėrimai“), atsižvelgiant į prekių ženklų tapatumą ir akivaizdžius prekių panašumus, galima patenkinti protestą dėl šių prekių remiantis minėto straipsnio 1 dalies b punktu.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

28 *Anheuser-Busch* pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2007 m. gegužės 31 dieną.

29 VRDT ir *Budvar* prašė atmesti ieškinį.

30 Kadangi apeliaciniame skunde *Anheuser-Busch* ginčija tik tam tikras skundžiamo sprendimo dalis, toliau bus nagrinėjamos tik šios dalys.

31 Antrajame ieškinio pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu, *Anheuser-Busch*, be kita ko, kaltino Apeliacinę tarybą tuo, kad ši neatmetė 2004 m. sausio 21 d. *Budvar* pateikto pratęsimo pažymėjimo.

32 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 63–71 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad, viena vertus, negalima pripažinti, jog ginčijamu sprendimu padarytas Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimas, nes iš jo nematyti, jog Apeliacinė taryba manė, kad pratęsimo pažymėjimas nepateiktas laiku, ir minėtą nuostatą taikė norėdama į šį pažymėjimą atsižvelgti; kita vertus, dėl skundžiamo sprendimo 78 ir 79 punktuose išdėstytų motyvų minėtas pažymėjimas buvo pateiktas laiku.

33 Minėtuose 78 ir 79 punktuose Pirmosios instancijos teismas būtent nusprendė, kad nors kartu nagrinėjant 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 ir 20 taisykles, matyti, kad VRDT turi teisę pareikalauti pateikti ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo termino, kai jis pasibaigia pateikus protestą, pratęsimo įrodymą, minėtos 20 taisyklės 2 dalimi protestą pateikęs asmuo neįpareigojamas tokio įrodymo pateikti savo iniciatyva ir joje taip pat nenurodyta, kad VRDT privalo atmesti dokumentą, kai jis šiai pateiktas pavėluotai.

34 Kalbėdamas apie 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 2 dalį, skundžiamo sprendimo 73 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį VRDT turi diskreciją nuspręsti, ar atsižvelgti į praleidus terminą pateiktus dokumentus, ir minėtos taisyklės negalima aiškinti prieštaraujant aiškiam bendrojo reglamento tekstui.

35 Siekdamas išsamumo, skundžiamo sprendimo 74–77 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad, atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, įtvirtintą Teisingumo Teismo praktikoje, 2005 m. Įgyvendinimo reglamentu į 1995 m. Įgyvendinimo reglamentą įvestos nuostatos, ir būtent šio reglamento 19 taisyklės 4 dalis nagrinėjamu atveju negali būti taikoma atgaline data.

36 Todėl Pirmosios instancijos teismas *Anheuser-Busch* iškeltą antrąjį ieškinio pagrindą atmetė kaip nepagrįstą.

37 Trečiajame ieškinio pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu, *Anheuser-Busch* tvirtino, kad Budvar pateiktų įrodymų nepakanka įrodyti, jog prekių ženklas R 238 203 iš tikrųjų buvo naudojamas.

38 Skundžiamo sprendimo 99–105 punktuose priminęs teismo praktiką, susijusią su naudojimo iš tikrųjų sąvoka, to paties sprendimo 106 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad šiuo atveju Apeliacinė taryba nusprendė, kad „akivaizdu, jog *Budvar* pateiktų įrodymų užtenka tam, kad būtų įrodyta, jog <...> prekių ženklas <...> (R 238 203) buvo iš tikrųjų naudojamas“ ir kad konkrečiai ši Apeliacinė taryba rėmėsi reklamomis, kuriose pavaizduotas *Budvar* alus, pažymėtas prekių ženklu BUDWEISER, sąskaitomis faktūromis, skirtomis klientams Vokietijoje ir Austrijoje, ir tuo, kad šios reklamos ir sąskaitos faktūros buvo susijusios su atitinkamu laikotarpiu taikant Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis.

39 Kalbėdamas visų pirma apie Austrijos žurnale ir Vokietijos žurnaluose pasirodžiusias reklamas, kurias 2002 m. lapkričio 8 d. *Budvar* perdavė VRDT, skundžiamo sprendimo 110 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad *Anheuser-Busch* neginčija, jog šiais dokumentais pateikiama įrodymų dėl prekių (alaus) pobūdžio ir žodžio „budweiser“ naudojimo vietos (Vokietija ir Austrija) bei trukmės (1995 m. Austrijos atveju ir nuo 1996 iki 1998 m. Vokietijos atveju). Tame pačiame 110 punkte Pirmosios instancijos teismas pridūrė, kad *Anheuser-Busch* taip pat neginčija, jog žodžio „budweiser“ įvairiomis *Budvar* pateiktose reklamose nurodytomis formomis naudojimas gali būti susijęs ir su prekių ženklu R 238 203.

40 Toliau dėl visų 2002 m. vasario 27 d. VRDT gautų reklamų ir sąskaitų faktūrų skundžiamo sprendimo 111 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad *Budvar* perdavė šiuos dokumentus norėdama įrodyti, kad kilmės vietos nuorodos, kuriose vartojamas žodis „budweiser“, naudojamos, tačiau atsakydama į *Anheuser-Busch* reikalavimą įrodyti, kad ankstesni prekių ženklai, kuriais remtasi proteste, iš tikrųjų naudojami, 2002 m. lapkričio 8 d. laiške *Budvar* darė aiškią nuorodą į minėtus dokumentus, laikydamasi nuomonės, kad jie, be kita ko, taikomi ir prekių ženklui R 238 203.

41 Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 112 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teisme neginčija, jog aptariami dokumentai susiję su prekių ženklo R 238 203 naudojimu, ir kad ji taip pat neginčija, jog šiuose dokumentuose pateikiama įrodymų dėl minėto prekių ženklo naudojimo vietos, trukmės ir apimties; šie įrodymai, kaip nurodė Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, aiškiai išplaukia iš minėtų dokumentų.

42 Galiausiai skundžiamo sprendimo 114 punkte kalbėdamas apie *Anheuser-Busch* argumentą, kad Apeliacinė taryba turėjo remtis kitomis aplinkybėmis, kaip antai prekių ženklo R 238 203 naudojimo Vokietijoje ir Austrijoje pobūdis, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog šiuo klausimu užtenka pabrėžti, kad Apeliacinė taryba rėmėsi reklamomis, kuriose vaizduojamas minėtu ankstesniu prekių ženklu pažymėtas *Budvar* alus. Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad minėto prekių ženklo naudojimo pobūdis, t. y. kaip nurodantis žodį „alus“, matyti iš *Budvar* pateiktų reklamų ir sąskaitų faktūrų ir kad darydama nuorodą į reklamas Apeliacinė taryba iš tikrųjų, nors ir netiesiogiai, pripažino tą patį naudojimo pobūdį.

43 Todėl Pirmosios instancijos teismas atmetė *Anheuser-Busch* iškeltą trečiąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

44 Taigi Pirmosios instancijos teismas atmetė visą ieškinį dėl panaikinimo.

Šalių reikalavimai

45 Apeliaciniu skundu *Anheuser-Busch* prašo Teisingumo Teismo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir

— priteisti iš [VRDT] bylinėjimosi išlaidas.

46 VRDT ir *Budvar* prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Anheuser-Busch* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

47 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Anheuser-Busch* remiasi trimis pagrindais, susijusiais su, pirma, Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies, skaitomos kartu su 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 3 dalimis bei 20 taisyklės 2 dalimi, antra, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies ir, trečia, šio reglamento 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies, skaitomos kartu su 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 3 dalimis bei 20 taisyklės 2 dalimi, pažeidimu

Šalių argumentai

48 Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* teigia, kad skundžiamo sprendimo 78 ir 79 punktuose Pirmosios instancijos teismas, aiškindamas Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį, padarė teisės klaidą.

49 Anot jos, šis aiškinimas aiškiai prieštarauja ankstesnei Pirmosios instancijos teismo bei jau daugelį metų, konkrečiai kalbant, iki šios teismo ir minėtos praktikos konsolidavimo 2005 m. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklėje nusistovėjusiai VRDT praktikai.

50 Iš tikrųjų iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų: 2005 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Atomic Austria prieš OHMI – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)* (T-318/03, Rink. p. II-1319) ir 2006 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)* (T-191/04, Rink. p. II-2855) matyti, kad Pirmosios instancijos teismas, kaip ir VRDT, nusprendė, kad kai protestą pareiškusio asmens prašoma pateikti jo protestą pagrindžiančių faktų, įrodymų ir argumentų, jis privalo tai padaryti per VRDT nustatytą terminą ir kad ši pareiga apima ir ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo, kuris tuo laikotarpiu buvo pratęstas, įrodymo pateikimą, jeigu šis įrodymas neišplaukia iš jokių su protestu pateiktų dokumentų.

51 Dėl nusistovėjusios VRDT praktikos, pagal kurią reikalaujama laiku pateikti registracijos galiojimo pratęsimo įrodymų, buvo pakeistos jos gairės, paskui ji buvo kodifikuota 2005 m. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje.

52 Tokiomis aplinkybėmis, nepripažinęs *Budvar* pareigos prekių ženklo R 238 203 registracijos galiojimo pratęsimo pažymėjimą pateikti tą dieną, kai turėjo būti pateikti protestą pagrindžiantys faktai, įrodymai ir argumentai, t. y. 2002 m. vasario 26 d., Pirmosios instancijos teismas padarė klaidingą išvadą, kad Apeliacinė taryba turi diskreciją įvertinti, ar reikia atsižvelgti į pavėluotai pateiktą šį pažymėjimą.

53 VRDT atsikerta, kad Pirmosios instancijos teismo išvados yra teisiškai pagrįstos, nes nors pagal 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 ir 20 taisykles pati VRDT ar protesto procedūros šalis turėjo teisę reikalauti įrodymų, kad buvo pratęstas ankstesnės teisės, kurios galiojimas pasibaigė vykstant procedūrai, galiojimas, tai nereiškė, jog, kaip tai patvirtinta, beje, ir Pirmosios instancijos teismo praktikoje, kuria rėmėsi *Anheuser-Busch*, kad šios ankstesnės teisės turėtojas privalėjo pateikti savo iniciatyva pratęsimo pažymėjimą.

54 Be to, VRDT primena, kad Protestų skyriaus iš pradžių nustatytas terminas 1999 m. rugsėjo 28 d. pareikštą protestą pagrindžiantiems įrodymams pateikti buvo ne vėliau kaip 2000 m. birželio 24 d. ir kad prekių ženklo R 238 203 registracijos galiojimas turėjo būti pratęstas ne vėliau kaip 2000 m. gruodžio 5 dieną. Nė viena 1995 m. Įgyvendinimo reglamento nuostata nereikalaujama įrodyti būsimo įvykio, šiuo atveju – įrodyti minėto pratęsimo. Nors iš pradžių nustatytas terminas vėliau buvo pratęstas iki 2002 m. vasario 26 d., Protestų skyrius aiškiai nereikalavo, kad per šį terminą būtų pateiktas pratęsimo įrodymas.

55 *Budvar* pažymi, kad prie jos protesto buvo priedai, kuriuos sudarė detalūs pagrindžiantys dokumentai ir tam tikri įrodymai, tarp kurių buvo prekių ženklo R 238 203 registracijos pažymėjimas, patvirtinantis, jog šio prekių ženklo registracija galiojo protesto pateikimo dieną. Taigi ji laikėsi savo pareigos „pateikti protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus“ ir neprivalėjo po protesto pateikimo datos pateikti pratęsimo pažymėjimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

56 Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* iš esmės teigia, kad, priešingai nei skundžiamo sprendimo 79 punkte nusprendė Pirmosios instancijos teismas, kartu skaitant Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį ir 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 3 dalis bei 20 taisykles 2 dalį, matyti, kad protestą pareiškęs asmuo privalo savo iniciatyva kartu su kitais faktais, įrodymais ir argumentais, pateikiamais protestui pagrįsti per pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį VRDT nustatytą terminą, pateikti įrodymą, kad buvo pratęstas ankstesnio prekių ženklo, kurio savininkas jis yra ir kuriuo remiamasi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalį, registracijos galiojimas, tuo atveju, kai minėtas galiojimas pratęsiamas vėliau nei protesto pateikimo diena, tačiau prieš pasibaigiant minėtam terminui.

57 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad, kaip tai nusprendė Pirmosios instancijos teismas, nei Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalyje, nei 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 3 dalyse bei 20 taisykles 2 dalyje nenurodyta, kokius faktus, įrodymus ir argumentus reikia pateikti protestui pagrįsti per Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį nustatytą terminą.

58 Konkrečiai kalbant, minėtose nuostatose niekur nenurodyta, jog protestą pareiškęs asmuo turi savo iniciatyva per minėtą terminą pateikti įrodymą, kad buvo pratęstas ankstesnio prekių ženklo, kuriuo remiasi, registracijos galiojimas, tuo atveju, kai šis terminas turi būti pratęstas po to, kai pateiktas protestas.

59 Be to, bet kuriuo atveju, priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, toks aiškinimas neišplaukia nei iš Pirmosios instancijos teismo praktikos, konkrečiai kalbant – iš minėtų sprendimų *Atomic Austria prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)* ir *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)*, nei iš prieš priimant 2005 m. Įgyvendinimo reglamentą nusistovėjusios VRDT praktikos.

60 Bylose, dėl kurių buvo priimti šie du Pirmosios instancijos teismo sprendimai, VRDT aiškiai prašė, kad protestą pareiškęs asmuo per pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį nustatytą terminą pateiktų įrodymą, kad buvo pratęstas ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimas, kuris turėjo būti pratęstas prieš pasibaigiant minėtam terminui. Taigi šiose bylose nereikėjo išsiaiškinti, ar protestą pareiškęs asmuo turėjo savo iniciatyva pateikti tokį įrodymą. Tačiau šis klausimas kyla šioje byloje, nes neginčijama, jog nagrinėjamu atveju VRDT aiškiai neprašė, kad protestą pareiškęs asmuo pateiktų tokį įrodymą.

61 Be to, minėtame Sprendime *Atomic Austria prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)* Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad net jeigu pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį buvo aiškiai paprašyta pateikti įrodymą, jog buvo pratęstas ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimas, VRDT negalėjo atmesti protesto dėl to, kad nebuvo pateiktas toks įrodymas.

62 Minėto Sprendimo *Atomic prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)* 40 punkte Pirmosios instancijos teismas iš tikrųjų nusprendė, kad protestą pareiškęs asmuo yra laisvas pateikti VRDT įrodymus, kuriuos jis mano esant

reikalingus pagrįsti savo protestą, ir VRDT turi išnagrinėti visus pateiktus įrodymus, kad išsiaiškintų, ar jie iš tikrųjų yra ankstesnio prekių ženklo įregistravimo arba paraiškos dėl jo padavimo įrodymai, ir neturi teisės iš karto atmesti tam tikrų įrodymų kaip nepriimtinų dėl formos trūkumų. Be kita ko, to paties sprendimo 46 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad prie protesto pridėti išrašai iš prekių ženklo registro leido, pirma, nustatyti ankstesnių prekių ženklų apsaugos pasibaigimo datą bei, antra, daryti išvadą, kad keturi iš penkių ankstesnių prekių ženklų vis dar galiojo Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo dieną.

63 Minėto Sprendimo *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)* 46 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad protestą pareiškusiam asmeniui nepateikus pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį VRDT paprašyto įrodymo, jog ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimas buvo pratęstas, VRDT padarė dvi teisės klaidas, nusprendusi, pirma, jog Protestų skyrius negali atsižvelgti į ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo pasibaigimą, jeigu galiojimas pasibaigia prieš Protestų skyriui priimant spendimą dėl protesto, ir, antra, kad Protestų skyrius neturi teisės prašyti informacijos apie ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimą po to, kai buvo pateikti ankstesni įrodymai.

64 Priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, bet kuriuo atveju taip pat nematyti, kad prieš priimant 2005 m. Įgyvendinimo reglamentą buvo nusistovėjusi VRDT praktika, pagal kurią protestą pareiškęs asmuo privalo savo iniciatyva kartu su kitais faktais, įrodymais ir argumentais, kuriuos privaloma pateikti protestui pagrįsti per pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį VRDT šiuo tikslu nustatytą terminą, pateikti įrodymą, kad buvo pratęstas ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimas.

65 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad 2003 m. liepos 9 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendime, nagrinėtame byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Atomic prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)*, ši taryba atmetė protestą dėl to, kad per nustatytą terminą nebuvo pateiktas įrodymas,

jog ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimas buvo pratęstas, kartu pažymėdama, kad tokio įrodymo buvo aiškiai ir nedviprasmiškai paprašyta pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio dalį VRDT protestą pareiškusiam asmeniui siųsto laiško lydraštyje.

66 Tačiau 2004 m. gegužės 23 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendime, nagrinėtame byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)*, minėta taryba patenkino apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, kuriuo atmestas protestas, remdamasi tuo, kad protestą pareiškęs asmuo nepateikė ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimo įrodymo, nors jo buvo paprašyta tai padaryti. Apeliacinė taryba nusprendė, kad protesto pateikimo dieną ir netgi tą dieną, kai buvo paprašyta pateikti įrodymų, ankstesnio prekių ženklo registracija vis dar galiojo ir kad todėl protestą pareiškęs asmuo neturėjo įrodyti, kad jam priklausančio prekių ženklo registracijos galiojimas buvo pratęstas.

67 Iš to išplaukia, kad, priešingai nei teigia *Anheuser-Busch*, taip pat nematyti, kad nagrinėjamu atveju būtų galima atsižvelgti į 2005 m. Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2 ir 4 dalių nuostatas, remiantis tuo, kad šiomis nuostatomis tik konsoliduojamas Pirmosios instancijos teismo pateiktas Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalies ir 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 taisyklės 1 ir 3 dalių bei 20 taisyklės 2 dalies aiškinimas, grindžiamas nusistovėjusia VRDT praktika.

68 Bet kuriuo atveju, nors nuo šiol minėtose 2005 m. Įgyvendinimo reglamento nuostatose numatyta su tam tikromis ribomis aiški protestą pareiškusio asmens pareiga per

Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą pateikti įrodymą, kad ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimas buvo pratęstas, jose taip šiuo klausimu patikslinama pastarojoje nuostatoje numatyta bendroji taisyklė, skirta sustiprinti VRDT vykstančiose protesto procedūrose dalyvaujančių subjektų teisinį saugumą. Tokiomis aplinkybėmis, kaip skundžiamo sprendimo 76 punkte teisingai nusprendė Pirmosios instancijos teismas, šioje byloje negalima atgaline data taikyti naujų minėtame įgyvendinimo reglamente įtvirtintų taisyklių.

69 Todėl darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 79 punkte Pirmosios instancijos teismas, nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, remdamasis, beje, minėto Sprendimo *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)* 41 punktu, kad kartu skaitant 1995 m. Įgyvendinimo reglamento 16 ir 20 taisykles matyti, jog, pirma, VRDT turi teisę pareikalauti pateikti ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo termino, kai jis pasibaigia pateikus protestą, pratęsimo įrodymą, ir, antra, iš tų pačių nuostatų neišplaukia, kad protestą pareiškęs asmuo privalo tokį įrodymą pateikti savo iniciatyva.

70 Reikėtų pridurti, kaip tai, beje, minėto Sprendimo *MIP Metro prieš VRDT – Tesco Stores (METRO)* 41–46 punktuose nusprendė Pirmosios instancijos teismas, kad taip VRDT suteikta teisė paprašyti įrodymo, jog ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimas buvo pratęstas, gali būti grindžiama ir Reglamento Nr. 40/94 76 straipsniu.

71 Iš to išplaukia, kad pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

72 Antrajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* kaltina Pirmosios instancijos teismą nusprendus, kad Apeliacinė taryba galėjo atsižvelgti į pratęsimo pažymėjimą neprivalėdama naudotis diskrecija, kuri jai suteikiama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi ir įtvirtinta 2007 m. kovo 13 d. Sprendimu *VRDT prieš Kaul* (C-29/05 P, Rink. p. I-2213, 43 punktas).

73 Manydamas, kad šis pratęsimo pažymėjimas buvo pateiktas per nustatytą terminą ir kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis netaikoma, Pirmosios instancijos teismas taip pažeidė ne tik procedūros taisykles dėl įrodymų pateikimo per VRDT vykstančiose protesto procedūrose nustatytus terminus (nagrinėjant pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą vertintas kaltinimas), bet ir pačią minėto 74 straipsnio 2 dalį.

74 VRDT tvirtina: kadangi *Budvar* nebuvo nustatytas joks konkretus terminas pateikti prekių ženklo R 238 203 registracijos galiojimo pratęsimo įrodymą, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis netaikytina nagrinėjamo atvejo aplinkybėms ir todėl Apeliacinė taryba neturėjo naudotis joje numatyta diskrecija.

75 *Budvar* teigia: kadangi protestą pareiškęs asmuo neprivalėjo per kokį nors terminą pateikti pratęsimo pažymėjimo, nagrinėjamu atveju jis nebuvo pateiktas „pavėluotai“. Prieš priimdama sprendimą dėl protesto VRDT turi savo iniciatyva įvertinti, ar teisės, kuriomis remiamasi grindžiant protestą, yra galiojančios. Momentas, kuriuo protestą pareiškęs asmuo perdavė ankstesnio prekių ženklo, kurio savininkas jis yra, registracijos galiojimo pratęsimo pažymėjimą, arba klausimas, ar jis iš tikrųjų jį perdavė, yra nesvarbūs.

Teisingumo Teismo vertinimas

76 Antrajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad jis padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 71 punkte nusprendė, kad, kalbant apie tai, jog atsižvelgta į pratęsimo pažymėjimą, ginčijamu sprendimu nepadarytas joks Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimas.

77 Kadangi, *Anheuser-Busch* teigimu, šis pažymėjimas nebuvo pateiktas per VRDT nustatytą terminą pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį, tai yra įrodymas, kuris nebuvo pateiktas laiku pagal minėto reglamento 74 straipsnio 2 dalį. Todėl VRDT į jį galėjo atsižvelgti tik pasinaudodama teise atmesti pavėluotai pateiktus įrodymus, kuri jai šiuo tikslu suteikiama ta pačia nuostata. Nagrinėjamu atveju VRDT nepasinaudojo šia teise, nes klaidingai manė, kad šis įrodymas buvo pateiktas laiku.

78 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, Pirmosios instancijos teismas, nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, jog nagrinėjamu atveju protestą reiškianti šalis neprivalėjo pateikti prekių ženklo R 238 203 registracijos galiojimo pratęsimo įrodymo per pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 3 dalį nustatytą terminą.

79 Kadangi pratęsimo pažymėjimas buvo pateiktas laiku, Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad VRDT neturėjo naudotis pagal 74 straipsnio 2 dalį jai suteikta teise, kad galėtų atsižvelgti į šį įrodymą.

80 Todėl antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

Šalių argumentai

81 Trečiajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis, nusprendęs, kad pakako įrodymų dėl prekių ženklo R 238 203 naudojimo, kuriuos *Budvar* pateikė protestui pagrįsti.

82 *Budvar* pateiktas įrodymas dėl naudojimo iš esmės įrodo tik kito prekių ženklo, t. y. prekių ženklo Nr. 674 530, kuriame yra stilizuotos formos žodžiai „Budweiser Budvar“, naudojimą. Nei Apeliacinė taryba, nei Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į pastarąjį prekių ženklą, nes jis nėra ankstesnė teisė, palyginti su prekių ženklu, kurį prašoma įregistruoti.

83 Tačiau iš 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT* (C-234/06 P, Rink. p. I-7333) 81–86 punktų išplaukia, kad tam tikro įregistruoto prekių ženklo naudojimo įrodymas negali kartu būti ir kito įregistruoto prekių ženklo naudojimo įrodymas. Pirmosios instancijos teismas turėjo išnagrinėti, ar šis principas taikomas nagrinėjamu atveju.

84 *Anheuser-Busch* mano, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo tai išnagrinėti, nes ji teigė, kad *Budvar* naudojimui įrodyti pateikti dokumentai neatitinka Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytų kriterijų, ir ginčijo šiuos įrodymus, kiek tai ypač susiję su prekių ženklo naudojimo pobūdžiu, t. y. būdu, kuriuo pačios prekės buvo ženklinamos.

85 Taigi skundžiamo sprendimo 112 punkte Pirmosios instancijos teismas klaidingai manė, kad *Anheuser-Busch* neginčijo tai, jog nagrinėjami dokumentai susiję su prekių ženklo prekių ženklo R 238 203 naudojimu.

86 VRDT visų pirma teigia, kad trečiasis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas dėl dviejų priežasčių.

87 Pirmiausia, kalbant apie naują pagrindą, keičiantį Pirmosios instancijos teismui pateikto nagrinėti ginčo dalyką, o tokį naują pagrindą pateikti draudžiama pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 113 straipsnio 2 dalį ir 116 straipsnio 2 dalį, Teisingumo Teismas kontroliuoja tik Pirmosios instancijos teismui pateiktus atsakymus į pagrindus, kuriais remiamasi Pirmosios instancijos teisme.

88 Tai yra juolab tiesa, kadangi Pirmosios instancijos teismo sprendimas, dėl kurio buvo pateiktas apeliacinis skundas, kurį išnagrinėjus priimtas minėtas Sprendimas *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT*, buvo priimtas *Anheuser-Busch* reiškiant ieškinį Pirmosios instancijos teisme, vadinasi, niekas jai netrukdė pateikti tokį pagrindą šiame ieškinyje.

89 Antra, iš skundžiamo sprendimo matyti, jog Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad *Budvar* pateikti įrodymai patvirtina, kad žodis „budweiser“ buvo naudojamas „įvairiomis formomis“. Tačiau Pirmosios instancijos teismas jokiu momentu neužsiminė, jog prekių ženklas naudojimas buvo įrodytas remiantis įrodymais dėl prekių ženklo Nr. 674 530 naudojimo. Jeigu Pirmosios instancijos teismas taip būtų daręs, jis taip pat būtų paminėjęs, kad nagrinėjamu atveju taikoma Reglamento Nr. 40/94 15 straipsnio 2 dalies a punktas.

90 Pirmosios instancijos teismo iš *Budvar* pateiktų įrodymų padaryta išvada, jog jie patvirtina, kad prekių ženklas R 238 203 iš tikrųjų buvo naudojamas, įskaitant kaip žodis, taip pat pripažįstamas faktas, kuriam netaikoma Teisingumo Teismo kontrolė.

91 Toliau, net jeigu minėtas apeliacinio skundo pagrindas būtų priimtinas, VRDT teigimu, bet kuriuo atveju jis nepagrįstas, nes grindžiamas iškraipytais faktais.

92 Galiausiai minėtame Sprendime Il Ponte Finanziaria prieš VRDT Teisingumo Teismo įtvirtintas principas negali būti taikomas šioje byloje, nes dėl jos aplinkybių negalima jokia analogija. Šis principas taikomas, tik jeigu dviem skirtingais prekių ženklais teisėtai remiasi protestą pareiškęs asmuo ir reikia įrodyti jų abiejų naudojimą. Tik tokiu atveju yra pavojus, jog tam tikro prekių ženklo naudojimo įrodymu būtų galima pasinaudoti siekiant išvengti, jog kitas prekių ženklas būtų atmestas per protesto procedūrą.

93 Tačiau taip nėra šioje byloje, nes prekių ženklu Nr. 674 530, kuriame yra stilizuoti žodžiai „Budweiser Budvar“, negalima remtis per protesto procedūrą dėl to, kad jis nesudaro ankstesnės teisės.

94 *Budvar* teigia, jog ir VRDT, ir Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad jos pateikti įrodymai aiškiai įrodo prekių ženklo naudojimo pobūdį, t. y. kad jis naudojamas alui.

95 *Budvar* tvirtina, kad pateikė dokumentus, įrodančius, jog prekių ženklas R 238 203 naudojamas, nes šis prekių ženklas matyti bent jau ant atitinkamų prekių, t. y. alaus, kurių reklamas ji pateikė. Į šiuos faktus aiškiai atsižvelgta skundžiamo sprendimo 110–115 punktuose.

96 Be to, nagrinėjamu atveju negalima remtis minėtu Sprendimu *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT*, nes jis susijęs su klausimu, ar tam tikro prekių ženklo naudojimo įrodymas gali būti naudojamas įrodyti kito prekių ženklo naudojimą, o šioje byloje tai, kad prekių ženklas R 238 203 naudojamas iš tikrųjų, protestą pareiškęs asmuo įrodė pateikdamas įvairius dokumentus, patvirtinančius, kad žodis „budweiser“ naudojamas alui.

Teisingumo Teismo vertinimas

97 Trečiajame apeliacinio skundo pagrinde *Anheuser-Busch* iš esmės kaltina Pirmosios instancijos teismą nepanaikinus ginčijamo sprendimo remiantis tuo, kad, atsižvelgus į Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse išdėstytas aplinkybes, *Budvar* pateiktų dokumentų nepakako įrodyti, jog prekių ženklas R 238 203 iš tikrųjų buvo naudojamas.

98 Šiuo klausimu skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes aptariamais dokumentais iš esmės įrodoma, kad naudojamas kitas prekių ženklas, t. y. prekių ženklas Nr. 674 530, į kurį Apeliacinė taryba vis dėlto neatsižvelgė, nes jis nėra ankstesnis

prekių ženklas pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalį. Iš minėto Sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT* , ypač 86 punkto, matyti, kad įregistruoto prekių ženklo naudojimo įrodymas negali kartu būti ir kito įregistruoto prekių ženklo naudojimo įrodymas, motyvuojant tuo, kad šis tėra tik mažytė pirmojo prekių ženklo variacija.

99 Vis dėlto, kaip teisingai teigia VRDT, *Anheuser-Busch* iškelia pagrindą, kurio nebuvo Pirmosios instancijos teisme dėl ginčijamo sprendimo pareikštame ieškinyje.

100 Todėl tai yra naujas ginčo dalyką išplečiantis pagrindas, kuris negali būti pirmą kartą pateiktas apeliacinėje instancijoje (žr., be kita ko, 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Les Éditions Albert René prieš VRDT*, C-16/06 P, Rink. p. I-10053, 125 punktą).

101 Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 110 ir 112 punktuose Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog *Anheuser-Busch* neginčijo to, kad nagrinėjami dokumentai buvo susiję su prekių ženklo R 238 203 naudojimu. Minėto sprendimo 114 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad *Anheuser-Busch* šiame teisme teigė, jog Apeliacinė taryba turėjo remtis kitais argumentais, kaip antai šio prekių ženklo naudojimo Vokietijoje ir Austrijoje pobūdžiu.

102 Iš to išplaukia, jog Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad jam pateikto nagrinėti ginčo dalykas susijęs tik su klausimu, ar aptariamų dokumentų pakanka įrodyti, kad prekių ženklas R 238 203 naudojamas iš tikrųjų, ypač kiek tai susiję su jo naudojimo pobūdžiu, ir nesusijęs klausimu, ar šie dokumentai yra dėl šio prekių ženklo, ar kito prekių ženklo, kuriuo protestą pareiškęs asmuo taip pat rėmėsi, tačiau kurį atmetė VRDT per protesto procedūrą.

103 Todėl Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 114 punkte tik atsakė į argumentus, kurie jam buvo nurodyti dėl pirmojo klausimo, ir nenagrinėjo antrojo klausimo, dėl kurio apskritai nebuvo ginčijamasi.

104 Teisingumo Teisme *Anheuser-Busch* vis dėlto tvirtina, kad šį klausimą apima Pirmosios instancijos teisme pareikštas ieškinys, ypač jo trečiasis pagrindas.

105 Tačiau iš skundžiamo sprendimo 110, 112 ir 114 punktų formuluotės matyti, kad Pirmosios instancijos teismas niekaip neiškraipė šio pagrindo apimties.

106 Be to, argumentai, kad *Budvar* pateikti įrodymai apima kito prekių ženklo nei to, į kurį atsižvelgė Apeliacinė taryba, naudojimą, nepakankamai susiję su trečiuoju ieškinio pagrindu, kuriuo remtasi Pirmosios instancijos teisme ir kuriame teigta, kad šie įrodymai netenkina sąlygų, kurias reikia įvykdyti tam, kad nagrinėjamas ankstesnis prekių ženklas būtų laikomas naudojamu iš tikrųjų, ir todėl tokie argumentai negali būti laikomi vien išplečiančiais trečiąjį pagrindą.

107 Šie argumentai iš tikrųjų susiję su minėto Sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT* 81–86 punktais, kuriuose nagrinėjamas pagrindas, grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 15 straipsnio 2 dalies a punktu, o trečiasis ieškinio pagrindas, kuriuo rėmėsi *Anheuser-Busch* Pirmosios instancijos teisme, grindžiamas minėto reglamento 43 straipsnio 2 ir 3 dalimis.

108 Bet kuriuo atveju šių argumentų dalykas skiriasi nuo ieškinio dėl panaikinimo trečiojo pagrindo dalyko, nes jais siekiama ne ginčyti ankstesnio prekių ženklo komercinio panaudojimo realumą, bet išnagrinėti klausimą, ar įrodymai labiau susiję su vienu prekių ženklu nei su kitu.

109 Taigi trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

110 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad nė vieno iš trijų apeliacinio skundo pagrindų, kuriais remiasi *Anheuser-Busch* grįsdama savo apeliacinį skundą, negalima pripažinti pagrįstu, todėl reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

111 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT ir *Budvar* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Anheuser-Busch*, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Pirteisti iš *Anheuser-Busch Inc.* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.